

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ Rådets forordning (EF) nr. 811/2004 af 21. april 2004 om foranstaltninger til genopretning af den nordlige kulmulebestand 1
 - ★ Rådets forordning (EF) nr. 812/2004 af 26. 4. 2004 om foranstaltninger vedrørende utilsigtede fangster af hvaler ved fiskeri og om ændring af forordning (EF) nr. 88/98 12
 - ★ Rådets forordning (EF) nr. 813/2004 af 26.4.2004 om ændring af forordning (EF) nr. 1626/94 for så vidt angår visse bevarelsesforanstaltninger for farvandene omkring Malta 32
-

II Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Rådet

2004/425/EF:

- ★ Rådets afgørelse af 21. april 2004 om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om gensidig anerkendelse af overensstemmelsescertifikater for udstyr på skibe 42

Pris: 18 EUR

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.
Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 811/2004
af 21. april 2004
om foranstaltninger til genopretning af den nordlige kulmulebestand

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹, og

ud fra følgende betragtninger:

¹ Udtalelse af 11.2.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

- (1) Nylig videnskabelig rådgivning fra Det Internationale Havundersøgelseråd (ICES) har vist, at fiskeridødeligheden for den nordlige kulmulebestand i EF-farvandene har været så stor, at mængden af kønsmodne fisk i havet er blevet reduceret så meget, at denne bestand måske ikke længere er i stand til genopbygge sig selv ved formering, og at bestanden derfor er truet af sammenbrud.
- (2) Den pågældende bestand findes i Kattegat, Skagerrak, Nordsøen, Den Engelske Kanal, farvandene vest for Skotland, farvandene omkring Irland og Biscayabugten.
- (3) Det er nødvendigt at træffe foranstaltninger til opstilling af en flerårig plan for genopretningen af denne bestand.
- (4) Det forventes, at genopretningen af bestanden på betingelserne i denne forordning vil vare mellem fem og ti år.
- (5) Målet for planen bør anses for at være nået for denne bestand, når mængden af kønsmodne nordlige kulmuler to år i træk har været større end den mængde, som fiskeriforvaltere har fastsat som værende inden for sikre biologiske grænser.
- (6) For at nå dette mål må fiskeridødeligheden styres, så der skabes stor sandsynlighed for, at mængden af kønsmodne fisk i havet vokser år for år.

- (7) Fiskeridødeligheden kan styres ved, at der indføres en passende metode til fastsættelse af størrelsen af de samlede tilladte fangstmængder (Total Allowable Catches - TAC'er) for den pågældende bestand.
- (8) Efter genopretningen bør Rådet træffe beslutning om opfølgingsforanstaltninger i overensstemmelse med artikel 6 i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik¹.
- (9) Der kræves kontrolforanstaltninger som supplement til kontrolforanstaltningerne i Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik² for at sikre, at foranstaltningerne i nærværende forordning overholdes –

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

¹ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

² EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1954/2003 (EUT L 289 af 7.11.2003, s. 1).

Artikel 1

Emne

Ved denne forordning opstilles en genopretningsplan for den nordlige kulmulebestand i ICES-afsnit IIIa, ICES-underområde IV, ICES-afsnit Vb (EF-farvande), VIa (EF-farvande), ICES-underområde VII og ICES-afsnit VIIIa,b,d,e (i det følgende benævnt "den nordlige kulmulebestand").

Artikel 2

Formålet med genopretningsplanen

Den i artikel 1 nævnte genopretningsplan tager sigte på at øge mængden af kønsmodne fisk i den berørte nordlige kulmulebestand, så den når op på 140 000 tons eller derover.

Artikel 3

Når målmængderne er nået

Hvis Kommissionen på grundlag af rådgivning fra ICES godkendt af Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) fastslår, at målmængden for den berørte nordlige kulmulebestand er nået to år i træk, beslutter Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen at udskifte genopretningsplanen med en forvaltningsplan for bestanden i overensstemmelse med artikel 6 i forordning (EF) nr. 2371/2002.

Artikel 4

Fastsættelse af TAC'er

Der fastsættes en TAC i overensstemmelse med artikel 5, hvis STECF ud fra den seneste ICES-rapport vurderer, at mængden af kønsmodne fisk i den berørte nordlige kulmulebestand er på 100 000 tons eller derover.

Artikel 5

Proceduren for fastsættelse af TAC'er

1. Rådet fastsætter hvert år med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen en TAC for det følgende år for den berørte nordlige kulmulebestand.
2. For 2004 fastsættes TAC på et niveau, som svarer til en fiskeridødelighed på 0,25, dvs. 4% mindre end den nuværende fiskeridødelighed. I de følgende år af genopretningsplanen må TAC'en ikke overstige en fangstmængde, som ifølge en videnskabelig vurdering foretaget af STECF ud fra den seneste ICES-rapport vil svare til en fiskeridødelighed på 0,25.
3. Rådet må ikke fastsætte en TAC, hvis udnyttelse efter STECF's vurdering ud fra den seneste ICES-rapport skønnes at ville medføre en nedgang i gydebestandens biomasse i det år, hvor TAC'en finder anvendelse.

4. Hvis det forventes, at en fastsættelse i overensstemmelse med stk. 2 af TAC'en for et givet år vil medføre, at mængden af kønsmodne fisk ved årets udgang overstiger den i artikel 2 anførte mål-mængde, reviderer Kommissionen genopretningsplanen og foreslår eventuelle nødvendige tilpasninger på grundlag af de seneste videnskabelige vurderinger. En sådan revision gennemføres under alle omstændigheder senest tre år efter denne forordnings vedtagelse med det formål at sikre, at genopretningsplanens mål nås.

5. Bortset fra det første år for anvendelsen af denne forordning:

- a) skal Rådet, hvis bestemmelserne i stk. 2 og 4 medfører, at en TAC for et givet år kommer til at overstige TAC'en for det foregående år med over 15%, fastsætte en TAC, der højst er 15% større end TAC'en for det foregående år
- b) skal Rådet, hvis bestemmelserne i stk. 2 eller 4 medfører, at en TAC for et givet år bliver over 15% mindre end TAC'en for det foregående år, fastsætte en TAC, der højst er 15% mindre end TAC'en for det foregående år.

Artikel 6

Fastsættelse af TAC'er i særlige tilfælde

Hvis STECF ud fra den seneste ICES-rapport vurderer, at mængden af kønsmodne fisk i den berørte nordlige kulmulebestand er på under 100 000 tons, gælder følgende:

- a) artikel 5 anvendes, hvis en sådan anvendelse forventes at medføre, at mængden af kønsmodne fisk ved udgangen af TAC'ens anvendelsesår er vokset til en mængde på 100 000 tons eller derover

- b) hvis en anvendelse af artikel 5 ikke forventes at medføre, at mængden af kønsmodne fisk ved udgangen af TAC'ens anvendelsesår er vokset til en mængde på 100 000 tons eller derover, fastsætter Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen en TAC for det følgende år, der er lavere end den TAC, der følger af anvendelsen af den i artikel 5 beskrevne metode.

Artikel 7

Registrering og bogføring af tid tilbragt i områderne

Uanset artikel 19a i forordning (EØF) nr. 2847/93 gælder artikel 19e og 19k i nævnte forordning for fartøjer, som driver fiskeri i det geografiske område, der er anført i artikel 1.

Artikel 8

Forudgående meddelelse

1. Føreren af et EF-fiskerfartøj eller dennes stedfortræder skal mindst fire timer før ankomst til en havn eller et landingssted i en medlemsstat med mere end to tons nordlig kulmule om bord give myndighederne i den pågældende medlemsstat meddelelse om:

- a) navnet på havnen eller landingsstedet
 - b) det anslåede tidspunkt for ankomst til den pågældende havn eller det pågældende landingssted
 - c) mængden i kg levende vægt af regulerede arter, af hvilke der findes mere end 50 kg om bord.
2. Myndighederne i en medlemsstat, hvor der skal landes mere end to tons nordlig kulmule, kan kræve, at losningen af den ombordværende fangst først påbegyndes, når de har givet tilladelse hertil.
3. Føreren af et EF-fiskerfartøj eller dennes stedfortræder, der ønsker at omlade eller losse ombordværende fisk til havs, uanset mængden, eller at lande fisk i en havn eller på et landingssted i et tredjeland, skal mindst 24 timer før omladning eller losning til havs eller landing i et tredjeland fremsende de oplysninger, der er nævnt i stk. 1 til myndighederne i flagmedlemsstaten.

Artikel 9

Udpegede havne

1. Hvis et EF-fiskerfartøj ønsker at lande mere end to tons nordlig kulmule i EF, skal fartøjsføreren sørge for, at sådan landing kun finder sted i udpegede havne.

2. Hver medlemsstat udpeger havne, hvor landinger af mere end to tons nordlig kulmule skal finde sted.
3. Hver medlemsstat sender senest den ...* Kommissionen en liste over de udpegede havne og giver senest 30 dage derefter meddelelse om de dermed forbundne inspektions- og overvågningsprocedurer, herunder betingelserne for registrering og indberetning af mængderne af nordlig kulmule for hver landing. Kommissionen videresender disse oplysninger til alle medlemsstater.

Artikel 10

Tolerancegrænse

Uanset artikel 5, stk. 2¹, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2807/83 af 22. september 1983 om nærmere bestemmelser for registrering af oplysninger om medlemsstaternes fangster, gælder der for overslaget over kilomængderne af nordlig kulmule om bord en tolerance på 8% af tallet i logbogen. Såfremt der ikke er fastsat en områdekoefficient i EF-lovgivningen, gælder den områdekoefficient, der er fastlagt af den medlemsstat, hvis flag fartøjet fører.

Artikel 11

Separat opbevaring

Det er forbudt om bord på EF-fiskerfartøjer at opbevare nordlig kulmule, uanset mængde, i nogen form for beholdere blandet med andre arter af marine organismer. Beholdere med nordlig kulmule mærkes tydeligt, så de kan identificeres, eller stuves under dæk på en sådan måde, at de holdes adskilt fra andre beholdere.

* 15 dage efter denne forordnings ikrafttræden.

¹ EFT L 276 af 10.10.1983, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1965/2001 (EFT L 268 af 9.10.2001, s. 23).

Artikel 12

Transport

1. En medlemsstats myndigheder kan kræve, at enhver mængde nordlig kulmule, der er fanget i det geografiske område, som er fastlagt i artikel 8, stk. 2, og hvis første landing finder sted i den pågældende medlemsstat, vejes under overværelse af kontrollører, inden den transporteres andetsteden fra den første landingshavn. For nordlig kulmule, der først landes i en havn, som er udpeget i henhold til artikel 9, skal repræsentative prøver, der omfatter mindst 20% af landingen, vejes under overværelse af kontrollører, der er bemyndiget af medlemsstaterne, inden de udbydes til første salg og sælges. Med henblik herpå skal medlemsstaterne senest den ...* forelægge Kommissionen oplysninger om, hvilken ordning for prøvetagning der vil blive anvendt.

2. Uanset artikel 13 i forordning (EØF) nr. 2847/93 skal alle mængder nordlig kulmule på over 50 kg, der transporteres til et andet sted end stedet for den første landing eller indførelse, ledsages af en kopi af den i artikel 8, stk. 1, i nævnte forordning omhandlede opgørelse vedrørende de transporterede mængder af nordlig kulmule.

Artikel 13

Det særlige kontrolprogram

Uanset artikel 34c, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 kan det særlige kontrolprogram for den berørte nordlige kulmulebestand have en varighed på over to år fra datoen for dets ikrafttræden.

* en måned efter denne forordnings ikrafttræden.

Artikel 14

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 21. April 2004.

På Rådets vegne

J. WALSH

Formand

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 812/2004**af 26. 4. 2004**

om foranstaltninger vedrørende utilsigtede fangster
af hvaler ved fiskeri og om ændring af forordning (EF) nr. 88/98

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹, og

ud fra følgende betragtninger:

¹ Udtalelse af 10.2.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

- (1) Målet for den fælles fiskeripolitik, der er fastlagt i artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik¹, er at sikre, at de levende akvatiske ressourcer udnyttes på en økonomisk, miljømæssigt og socialt bæredygtig måde. Med henblik herpå skal Fællesskabet blandt andet begrænse fiskeriets indvirkning på de marine økosystemer mest muligt, ligesom den fælles fiskeripolitik bør være i overensstemmelse med andre EF-politikker, herunder navnlig miljøpolitikken.
- (2) Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter² giver hvaler streng beskyttelse og kræver, at medlemsstaterne skal overvåge disse arters bevaringsstatus. Medlemsstaterne bør også indføre en ordning for overvågning af utilsigtede fangster eller drab af disse arter og gennemføre de yderligere undersøgelser eller træffe de bevarelsesforanstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at utilsigtede fangster eller drab ikke får en væsentlig negativ virkning for de pågældende arter.
- (3) På baggrund af de foreliggende videnskabelige oplysninger og de metoder, der er udviklet til nedbringelse af de utilsigtede fangster og drab af hvaler i fiskeriet, bør der træffes supplerende foranstaltninger med henblik på en konsekvent og samordnet forbedring af bevarelsen af de små hvaler på fællesskabsplan.

¹ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

² EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EFT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

- (4) Der er blevet udviklet akustiske alarmer til at skræmme hvaler væk fra fiskeredskaberne, og de har vist sig gode til at nedbringe bifangsterne af hvalarter i fiskerier med faststående garn. Anvendelse af sådanne alarmer bør derfor kræves i farvande og ved fiskerier, hvor man ved eller formoder, at der vil være store bifangster af små hvaler, under hensyn til et sådant krav om kostningseffektivitet. Det er også nødvendigt at fastlægge tekniske specifikationer vedrørende effektiviteten af de akustiske alarmer, der skal anvendes ved sådanne fiskerier. Videnskabelige undersøgelser eller pilotprojekter er påkrævede for at øge kendskabet til de langsigtede virkninger af anvendelsen af akustiske alarmer.
- (5) Den videnskabelige og tekniske forskning, navnlig i nye former for aktive alarmer, bør ikke hæmmes som følge af nærværende forordning. Selv om medlemsstaterne derfor i forbindelse med denne forordning bør kunne tillade midlertidig anvendelse af nyudviklede effektive former for akustiske alarmer, der ikke er i overensstemmelse med de i forordningen fastlagte tekniske specifikationer, er det også nødvendigt at foreskrive, at de tekniske specifikationer for akustiske alarmer skal ajourføres så hurtigt som muligt, i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen¹.

¹ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- (6) Uafhængige observationer af fiskeriet er af afgørende betydning for at opnå pålidelige skøn over de utilsigtede fangster af hvaler. Det er derfor nødvendigt at indføre overvågningsordninger med uafhængige ombordværende observatører og at koordinere fastlæggelsen af de fiskerier, hvor en sådan overvågning bør prioriteres. Med henblik på at fremskaffe repræsentative data om de pågældende fiskerier bør medlemsstaterne udarbejde og gennemføre egnede overvågningsprogrammer for fartøjer, der fører deres flag og deltager i sådanne fiskerier. For mindre fiskerfartøjer, der har en længde overalt på mindre end 15 m, og som nogle gange ikke kan tage en ekstra person permanent om bord som observatør, bør der ved hjælp af videnskabelige undersøgelser eller pilotprojekter indsamles oplysninger om utilsigtede fangster af hvaler. Det er også nødvendigt at fastlægge fælles regler om overvågning og rapportering.
- (7) For at muliggøre en regelmæssig evaluering på fællesskabsplan og en indgående vurdering på mellemlang sigt bør medlemsstaterne årligt rapportere om brugen af pingere og om gennemførelsen af programmerne for ombordværende observatører og i disse rapporter medtage alle indsamlede oplysninger om utilsigtede fangster og drab af hvaler i fiskeriet.
- (8) Som følge af den risiko, som drivgarnsfiskeriet udgør for den meget truede population af marssvin i Østersøen, er det nødvendigt at standse anvendelsen af drivgarn i dette område. De EF-fartøjer, der fisker med drivgarn i dette område, vil blive ramt af økonomiske og tekniske begrænsninger, og det vil derfor være nødvendigt med en afviklingsperiode, inden der udstedes et fuldstændigt forbud mod anvendelse af dette fiskeredskab fra den 1. januar 2008. Rådets forordning (EF) nr. 88/98 af 18. december 1997 om fastsættelse af tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne i Østersøen, Bælterne og Øresund¹ bør ændres, så disse foranstaltninger optages deri –

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

¹ EFT L 9 af 15.1.1998, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 48/1999 (EFT L 13 af 18.1.1999, s. 1).

Artikel 1

Emne

Denne forordning fastlægger foranstaltninger til begrænsning af fiskerfartøjers utilsigtede fangster af hvaler i de områder, der er anført i bilag I og III.

Artikel 2

Anvendelse af akustiske alarmer

1. Med forbehold af anvendelsen af andre EF-bestemmelser forbydes det fartøjer med en længde overalt på 12 m eller derover at anvende fiskeredskaber som anført i bilag I i de deri angivne områder og perioder og fra de deri angivne datoer, medmindre der samtidigt anvendes aktive akustiske alarmer.
2. Førerne af EF-fiskerfartøjer forvisser sig om, at de akustiske alarmer er fuldt funktionsdygtige, når redskaberne sættes.
3. Som en undtagelse finder stk. 1 ikke anvendelse på fiskeri, der udelukkende foretages med henblik på videnskabelige undersøgelser, som gennemføres med tilladelse fra og under tilsyn af den eller de pågældende medlemsstaters myndigheder, og som tager sigte på udvikling af nye tekniske foranstaltninger, der kan nedbringe de utilsigtede fangster og drab af hvaler.
4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til, ved hjælp af videnskabelige undersøgelser eller pilotprojekter, at overvåge og vurdere de langsigtede virkninger af anvendelsen af pingere i de pågældende fiskerier og områder.

Artikel 3

Tekniske specifikationer og anvendelsesbetingelser

1. Akustiske alarmer, der anvendes i henhold til artikel 2, stk. 1, skal være i overensstemmelse med et af de sæt tekniske specifikationer og anvendelsesbetingelser, der er anført i bilag II.
2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne tillade midlertidig anvendelse af akustiske alarmer, der ikke opfylder de tekniske specifikationer eller anvendelsesbetingelser, der er fastlagt i bilag II, forudsat at det er tilstrækkeligt dokumenteret, at alarmerne begrænser de utilsigtede fangster af hvaler. En sådan tilladelse må højst gælde for to år.
3. Medlemstaterne giver senest to måneder efter udstedelsesdatoen Kommissionen meddelelse om tilladelser udstedt i medfør af stk. 2. De giver Kommissionen tekniske og videnskabelige oplysninger om de af tilladelsen omfattede akustiske alarmer og om disses indvirkning på de utilsigtede fangster af hvaler.

Artikel 4

Ordninger for observation på havet

1. Medlemsstaterne udarbejder og gennemfører ordninger for overvågning af utilsigtede fangster af hvaler med observatører om bord på de fartøjer, der fører deres flag og med en længde overalt på 15 m eller derover, for de fiskerier og på de betingelser, der er anført i bilag III. Overvågningsordningerne skal udformes, så de tilvejebringer repræsentative data vedrørende de pågældende fiskerier.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for ved hjælp af passende videnskabelige undersøgelser eller pilotprojekter at indsamle videnskabelige data om utilsigtede fangster af hvaler foretaget af fartøjer med en længde overalt på mindre end 15 m, der driver de fiskerier, der er defineret i bilag III, punkt 3.

Artikel 5

Observatører

1. Med henblik på opfyldelse af forpligtelsen til at stille observatører til rådighed udpeger medlemsstaterne et uafhængigt, velkvalificeret og erfarent personale. Det udpegede personale skal for at kunne løse opgaverne have følgende kvalifikationer:
 - a) tilstrækkelig erfaring til at kunne identificere hvalarter og fiskerimetoder
 - b) grundlæggende kendskab til havsejlds og til de relevante sikkerhedsinstrukser
 - c) være i stand til at udføre elementære videnskabelige opgaver, så de f.eks. kan udtage prøver, hvor dette er påkrævet, og foretage nøjagtige observationer og registreringer i forbindelse hermed
 - d) et tilfredsstillende kendskab til sproget i den flagmedlemsstat, som det observerede fartøj henhører under.

2. Observatøernes opgave er at overvåge utilsigtede fangster af hvaler og at indsamle de data, der er nødvendige for at kunne foretage en ekstrapolering af de observerede bifangster på hele det pågældende fiskeri. De udpegede observatører skal navnlig kunne:

- a) overvåge de pågældende fartøjers fiskeri og registrere de relevante data om fiskeriindsatsen (redskabernes karakteristika, position og tidspunkter for påbegyndelse og afslutning af det egentlige fiskeri)
- b) overvåge utilsigtede fangster af hvaler.

Observatørerne kan også udføre andre observationer, der måtte blive fastsat af medlemsstaterne, med henblik på at bidrage til den videnskabelige forståelse af fangstsammensætningen på de berørte fartøjer og fiskebestandenes biologiske tilstand.

3. Observatøren skal sende en rapport til myndighederne i den pågældende flagmedlemsstat med alle de indsamlede data om fiskeriindsatsen og oplysninger om de observerede utilsigtede fangster af hvaler, herunder et resumé af de vigtigste forhold, der er konstateret.

Rapporten skal navnlig indeholde følgende oplysninger for den pågældende periode:

- a) fartøjets identitet
- b) observatørens navn og den periode, i hvilken han var om bord

- c) arten af det pågældende fiskeri (herunder redskabskendetegn, områder under henvisning til bilag I og III, og målarter)
- d) fisketogtets varighed og den tilsvarende fiskeriindsats (udtrykt som den samlede garnlængde x antal fisketimer for passive redskaber og antal fisketimer for trukne redskaber)
- e) antal hvaler, der er fanget utilsigtet, herunder arter og om muligt supplerende oplysninger om størrelse, vægt, køn og alder samt i givet fald oplysninger om dyr, der er sluppet fri under indhalingen, eller som er blevet genudsat i live
- f) alle yderligere oplysninger, som observatøren finder relevante for denne forordnings formål, herunder akustiske alarmers eventuelle funktionssvigt under fiskeriet eller supplerende hvalbiologiske oplysninger (f.eks. iagttagne hvaler eller en særlig adfærd i forbindelse med fiskeriet).

Føreren af fiskefartøjet kan forlange at få en kopi af observatørens rapport.

- 4. Flagmedlemsstaten skal opbevare de oplysninger, der er indeholdt i observatørernes rapporter i mindst fem år fra afslutningen af den pågældende rapporteringsperiode.

Artikel 6

Årsberetninger

- 1. Medlemsstaterne sender hvert år senest den 1. juni Kommissionen en sammenfattende årsberetning om gennemførelsen af artikel 2-5 det foregående år. Den første beretning skal omfatte såvel den resterende del af det år, hvor denne forordning træder i kraft, som hele det efterfølgende år.

2. Årsberetningen skal på grundlag af observatøernes rapporter i henhold til artikel 5, stk. 3, og alle andre relevante data, herunder de oplysninger om fiskeriindsatsen, der er indsamlet i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1543/2000 af 29. juni 2000 om fastlæggelse af en EF-ramme for indsamling og forvaltning af fiskeridata, der er nødvendige til gennemførelse af den fælles fiskeripolitik¹, indeholde skøn over de samlede utilsigtede fangster af hvaler i hvert af de pågældende fiskerier. Beretningen skal indeholde en vurdering af observatørrapporternes konklusioner og alle andre relevante oplysninger, herunder om eventuel forskning, der er foretaget i medlemsstaten med henblik på at nedbringe de utilsigtede fangster af hvaler i fiskeriet. I forbindelse med rapporteringen om resultaterne af de videnskabelige undersøgelser eller pilotprojekter, jf. artikel 2, stk. 4, og artikel 4, stk. 2, skal medlemsstaterne sikre, at udformningen og gennemførelsen heraf opfylder tilstrækkelig høje kvalitetsstandarder, og fremsende detaljerede oplysninger om disse standarder til Kommissionen.

Artikel 7

Generel vurdering og revision

1. Senest et år efter medlemsstaternes forelæggelse af deres anden årsberetning udarbejder Kommissionen en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning på baggrund af de oplysninger, der foreligger som følge af anvendelsen af artikel 6, og af den vurdering, som Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri foretager af medlemsstaternes beretninger. Rapporten skal især omhandle anvendelsen af denne forordning på fartøjstyper og områder, kvaliteten af de oplysninger, der hidrører fra observatørordningerne, samt pilotprojekternes kvalitet og kan ledsages af passende forslag.
2. Beretningen ajourføres, når medlemsstaterne har forelagt den fjerde årsberetning.

¹ EFT L 176 af 15.7.2000, s. 1.

Artikel 8

Tilpasning til de tekniske fremskridt og yderligere teknisk vejledning

1. Efter forvaltningsproceduren i artikel 30, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2371/2002, fastlægges følgende:
 - a) praktisk og teknisk vejledning vedrørende observatørernes opgaver som fastlagt i artikel 5
 - b) nærmere bestemmelser om de rapporteringskrav, der er fastlagt i artikel 6.
2. Ændringer af bilag II, som måtte være nødvendige af hensyn til en tilpasning til de tekniske og videnskabelige fremskridt, vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 30, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2371/2002.

Artikel 9

Ændring af forordning (EF) nr. 88/98

Følgende artikler indsættes:

"Artikel 8a

Restriktioner for drivgarn

1. Fra den 1. januar 2008 er det forbudt at have drivgarn om bord og anvende drivgarn til fiskeri.

2. Indtil den 31. december 2007 må et fartøj have drivgarn om bord og anvende drivgarn til fiskeri, forudsat at flagmedlemsstatens myndigheder har givet tilladelse hertil.

3. I 2005 må det maksimale antal fiskerfartøjer, som en medlemsstat giver tilladelse til at have drivgarn om bord eller til at anvende drivgarn til fiskeri, ikke overstige 60% af det antal fiskerfartøjer, der anvendte drivgarn i perioden 2001 til 2003.

I 2006 og 2007 må det maksimale antal fiskerfartøjer ikke overstige henholdsvis 40% og 20% af det antal fiskerfartøjer, der anvendte drivgarn i perioden 2001 til 2003.

4. Medlemsstaterne fremsender hvert år senest den 30. april Kommissionen en liste over de fartøjer, der har fået tilladelse til at drive fiskeri med drivgarn; for 2004 gives meddelelsen dog senest den 31. august 2004.

Artikel 8b

Betingelser for drivgarn

1. Ved hver garnende skal der fastgøres flydebøjer med radarreflektorer, således at garnene når som helst kan lokaliseres. Bøjerne skal til stadighed være mærket med havnekendingsbogstaver og -nummer på det fartøj, de tilhører.

2. Føreren af et fiskerfartøj, der anvender drivgarn, skal føre en logbog, hvori han dagligt indfører følgende oplysninger:
- a) den samlede længde af de garn, der er om bord
 - b) den samlede længde af de garn, der anvendes ved hver udsætning
 - c) mængden af bifangster af hvaler
 - d) dato og position for sådanne fangster.
3. Alle fiskerfartøjer, der anvender drivgarn, skal opbevare den i artikel 8a, stk. 2, nævnte tilladelse om bord."

Artikel 10

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft den 1. juli 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 26.4.2004.

På Rådets vegne

J. WALSH

Formand

BILAG I

Fiskerier, i forbindelse med hvilke det er obligatorisk at anvende akustiske alarmer

Område	Redskab	Periode	Startdato
A. <u>Østersøen</u> : Det område, der afgrænses af en ret linje fra den svenske kyst ved 13°Ø i stik sydlig retning til 55°N, derfra stik øst til 14°Ø, og derfra stik nord til den svenske kyst, samt det område, der afgrænses af en ret linie fra den svenske østkyst ved 55°30'N i stik østlig retning til 15°Ø, derfra stik nord til 56°N, derfra stik øst til 16°Ø og derfra stik nord til den svenske kyst	a) Alle bundsatte hildingsgarn og indfiltringsgarn	Hele året	1. juni 2005
	b) Alle drivgarn	Hele året	1. juni 2005

Område	Redskab	Periode	Startdato
B. ICES-underområde IV og afsnit III a	a) Alle bundsatte hildingsgarn og indfiltringsgarn og kombinationer af sådanne garn, hvis samlede længde ikke overstiger 400 meter	a) 1. august - 31. oktober	1. august 2005
	b) Alle bundsatte hildingsgarn og indfiltringsgarn med maskestørrelser ≥ 220 mm	b) Hele året	1. juni 2005
C. ICES-afsnit VII e, f, g, h, og j	a) Alle bundsatte hildingsgarn og indfiltringsgarn	a) Hele året	1. januar 2006
D. ICES-afsnit VII d	a) Alle bundsatte hildingsgarn og indfiltringsgarn	a) Hele året	1. januar 2007
E. Østersøen underafsnit 24 (undtagen det område, der er omfattet af A)	a) Alle bundsatte hildingsgarn og indfiltringsgarn	a) Hele året	1. januar 2007
	b) Alle drivgarn	b) Hele året	1. januar 2007

BILAG II

Tekniske specifikationer for akustiske alarmer og betingelser for anvendelsen heraf

Alle akustiske alarmer, der anvendes i henhold til artikel 2, stk. 1, skal opfylde et af følgende sæt specifikationer for signal og anbringelse:

	Sæt 1	Sæt 2
SIGNALSPECIFIKATION		
* Signalsyntese	Digital	Analog
* Tone/bredbånd	Bredbånd/toner	Tone
* Signalstyrke (maks. - min.) re 1 µPa@1m	145 dB	130-150 dB
* Grundfrekvens	a) 20 - 160 kHz bredbåndsinterval b) 10 kHz tone	10 kHz
* Højfrekvente overtoner	Ja	Ja
* Signallængde (nominel)	300 ms	300 ms
* Signalinterval	a) tilfældigt mellem 4 og 30 sekunder b) 4 sekunder	4 sekunder
ANBRINGELSESSPECIFIKATIONER		
* Maksimal afstand langs garnet mellem to akus- tiske alarmer	200 m, med en akustisk alarm fastgjort ved hver ende af garnet (eller af kombinationen af sammenhæftede garn)	100 m, med en akustisk alarm fastgjort ved hver ende af garnet (eller af kombinationen af sammenhæftede garn)

BILAG III

Fiskerier, der skal overvåges, og den minimumsandel af fiskeriindsatsen, hvor der skal være observatører om bord

1. Generelle overvågningsforpligtelser

Der skal hvert år udformes overvågningsordninger, der indføres for på en repræsentativ måde at overvåge bifangsterne af hvaler i forbindelse med de fiskerier, der er defineret i tabellen i punkt 3.

Overvågningsordninger skal gøres tilstrækkeligt repræsentative ved på en passende måde at sprede observatørdækningen over flåder, tid og fiskeriområder.

Generelt skal overvågningsordninger baseres på en prøvetagningsstrategi, der er udformet således, at det er muligt at vurdere bifangstraterne af hvaler for de hyppigst forekommende arter i bifangsterne pr. indsatsenhed for en given flåde for at opnå en variationskoefficient på højst 0,30. Prøvetagningsstrategien skal udformes på grundlag af eksisterende oplysninger om variabiliteten af tidligere bifangstobservationer.

2. Pilotovervågningsordninger

Hvis prøvetagningsstrategierne på grund af manglende oplysninger om variabiliteten af bifangster ikke kan udformes med henblik på at nå variationskoefficienten inden for den i punkt 1 fastsatte grænse, skal medlemsstaterne gennemføre pilotordninger med ombordværende observatører i to på hinanden følgende år fra de datoer, der er fastsat i punkt 3 for de pågældende fiskerier.

Disse pilotovervågningsordninger skal baseres på en prøvetagningsstrategi med henblik på at bestemme variabiliteten af bifangster, der skal danne grundlag for udformningen af efterfølgende prøvetagningsstrategier på de i punkt 1 nævnte betingelser, og skal også give en vurdering af bifangsterne af hvaler pr. indsatsenhed, opdelt efter art.

Pilotordningerne skal mindst omfatte følgende minimumsfiskeriindsats:

- a) For alle fiskerier som defineret i punkt 3 med undtagelse af flydetrawl (også partrawl) fra 1. december til 31. marts i ICES-underområde VI, VII og VIII:

	Flåder med mere end 400 fartøjer	Flåder med mere end 60 og mindre end 400 fartøjer	Flåder med mindre end 60 fartøjer
Minimumsindsats, der er omfattet af pilotordningerne	Fiskeriindsatsen for 20 fartøjer	5% af fiskeriindsatsen	5%, der omfatter mindst 3 forskellige fartøjer

- b) For flydetrawl (også partrawl) fra 1. december til 31. marts i ICES-underområde VI, VII og VIII:

	Flåder med mere end 60 fartøjer	Flåder med mindre end 60 fartøjer
Minimumsindsats, der er omfattet af pilotordningerne	10% af fiskeriindsatsen	10%, der omfatter mindst 3 forskellige fartøjer

3. Fiskerier, der skal overvåges, og startdatoer for overvågningen

Område	Redskab	Startdato
A. ICES-underområde VI, VII og VIII	Flydetrawl (også partrawl)	1. januar 2005
B. Middelhavet (øst for linjen 5°36'V)	Flydetrawl (også partrawl)	1. januar 2005
C. ICES-afsnit VI a, VII a og b, VIII a, b og c, og IX a	Bundsatte hildingsgarn og indfiltringsgarn med maskestørrelser, der er lig med eller større end 80 mm	1. januar 2005
D. ICES-underområde IV, afsnit VI a, og underområde VII undtagen afsnit VII c og VII k	Drivgarn	1. januar 2006

E.	ICES-underområde III a, b, c, III d syd for 59°N, III d nord for 59°N (kun fra 1. juni til 30. september), IV og IX	Flydetrawl (også partrawl)	1. januar 2006
F.	ICES-underområde VI, VII og VIII og IX	Trawl med høj åbning	1. januar 2006
G.	ICES-underområde III b, c og d	Bundsatte hildingsgarn og indfiltringsgarn med maskestørrelser, der er lig med eller større end 80 mm	1. januar 2006

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 813/2004
af 26.4.2004

om ændring af forordning (EF) nr. 1626/94
for så vidt angår visse bevarelsesforanstaltninger
for farvandene omkring Malta

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til traktaten om Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse af Den Europæiske Union (i det følgende benævnt "tiltrædelsestraktaten")¹, og særlig artikel 2, stk. 3,

under henvisning til akten vedrørende Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse (i det følgende benævnt "tiltrædelsesakten")², særlig artikel 21,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT L 236 af 23.9.2003, s. 17.

² EUT L 236 af 23.9.2003, s. 23.

- (1) I henhold til artikel 21 i tiltrædelsesakten skal forordning (EF) nr. 1626/94 af 27. juni 1994 om tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne i Middelhavet¹ ændres i overensstemmelse med retningslinjerne i bilag III til tiltrædelsesakten med henblik på at vedtage de nødvendige bevarelsesforanstaltninger for farvandene omkring Malta.
- (2) Disse foranstaltninger skal vedtages inden tiltrædelsen, så de kan finde anvendelse fra datoen for Maltas tiltrædelse -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

¹ EFT L 171 af 6.7.1994, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 973/2001 (EFT L 137 af 19.5.2001, s. 1).

Artikel 1

Forordning (EF) nr. 1626/94 ændres således:

1) Følgende artikler indsættes:

"Artikel 8a

25-sømile-forvaltningszone omkring Malta

1. For EF-fiskerfartøjers adgang til farvande og ressourcer i en zone på indtil 25 sømil fra basislinjerne omkring de maltesiske øer (i det følgende benævnt "forvaltningszonen") gælder følgende:

- a) inden for forvaltningszonen må kun fiskerfartøjer med en længde overalt på under 12 m fiske med andet end trukne redskaber
- b) disse fartøjers samlede fiskeriindsats, udtrykt i samlet fiskerikapacitet, må ikke overstige gennemsnitsniveauet for 2000-2001, som svarer til 1950 fartøjer med en samlet maskineffekt og tonnage på henholdsvis 83 000 kW og 4 035 GT.

2. Uanset stk. 1, litra a), må trawlere med en længde overalt på højst 24 m fiske i visse områder inden for forvaltningszonen, jf. bilag V, punkt a), til denne forordning på følgende betingelser:

- a) den samlede fiskerikapacitet for trawlere, som må fiske i forvaltningszonen, må ikke overstige 4 800 kW
 - b) fiskerikapaciteten for trawlere, der har tilladelse til at fiske på under 200 meters dybde, må ikke overstige 185 kW; 200-meter-dybdekurven er angivet ved en brudt linje af waypoints (positioner), som er anført i bilag V, punkt b), til denne forordning
 - c) trawlere, der fisker i forvaltningszonen, skal have en særlig fiskeritilladelse, jf. artikel 7 i forordning (EF) nr. 1627/94 af 27. juni 1994 om generelle bestemmelser for de særlige fiskeritilladelser¹, og være opført på en liste, som indeholder fartøjernes navn, internationale registreringsnummer og karakteristika, og som hvert år forelægges Kommissionen af de berørte medlemsstater.
 - d) de kapacitetsgrænser, der er fastlagt i litra a) og b), tages med jævne mellemrum op til revision på grundlag af rådgivning fra relevante videnskabelige organer om deres indvirkning på bevarelsen af bestandene.
3. Hvis den samlede fiskerikapacitet som omhandlet i stk. 2, litra a), overstiger den samlede fiskerikapacitet for trawlere, der har en længde overalt på 24 m og derunder, og som har fisket i forvaltningszonen i referenceperioden 2000-2001 (i det følgende benævnt "reference-fiskerikapacitet"), fordeler Kommissionen efter proceduren i artikel 10a denne overskydende disponible fiskerikapacitet mellem medlemsstaterne under hensyntagen til de medlemsstaters interesser, der har ansøgt om tilladelse.

¹ EFT L 171 af 6.7.1994, s. 7.

Referencefiskerikapaciteten udgør 3 600 kW.

4. Særlige fiskeritilladelser til den overskydende disponible fiskerikapacitet, jf. stk. 3, udstedes kun til fartøjer, som indgår i Fællesskabets fortegnelse over fiskerfartøjer på tidspunktet for anvendelsen af denne artikel.

5. Hvis den samlede fiskerikapacitet for trawlere, der har tilladelse til at fiske i forvaltningszonen i overensstemmelse med stk. 2, litra c), overstiger den øvre grænse i stk. 2, litra a), fordi denne grænse er blevet sat ned efter revisionen. jf. stk. 2, litra d), fordeler Kommissionen fiskerikapaciteten mellem medlemsstaterne på følgende grundlag:

- a) fiskerikapaciteten i kW for fartøjer, der har fisket i zonen i perioden 2000-2001, får første prioritet
- b) fiskerikapaciteten i kW for fartøjer, der har fisket i zonen på andre tidspunkter, får anden prioritet
- c) eventuelt overskydende fiskerikapacitet for andre fartøjer fordeles mellem medlemsstaterne under hensyntagen til de medlemsstaters interesser, der har ansøgt om tilladelse.

6. Uanset stk. 1, litra a), har fartøjer, der fisker med snurpenot eller langliner, og fartøjer, der fisker efter guldmakrel i overensstemmelse med artikel 8b, tilladelse til at fiske inden for forvaltningszonen. De får en særlig fiskeritilladelse, jf. artikel 7 i forordning (EF) nr. 1627/94, og opføres på en liste, som indeholder fartøjernes navn, internationale registreringsnummer og karakteristika, og som hvert år forelægges Kommissionen af de berørte medlemsstater. Fiskeriindsatsen skal under alle omstændigheder kontrolleres for at bevare bæredygtigheden af fiskeriet i zonen."

7. Førere af trawlere, som har tilladelse til at fiske inden for forvaltningszonen i overensstemmelse med stk. 2, og som ikke har VMS, skal meddele hver indsejling i og udsejling fra forvaltningszonen til deres myndigheder og til kyststatens myndigheder.

Artikel 8b

Fiskeri efter guldmakrel

1. Inden for forvaltningszonen er det fra 1. januar til 5. august hvert år forbudt at fiske efter guldmakrel (*Coriphaena* spp.) med indretninger, der tiltrækker fisk (FAD).
2. Højst 130 fartøjer må deltage i guldmakrelfiskeriet inden for zonen.

3. Senest den 30. juni hvert år fastlægger de maltesiske myndigheder FAD-streng og tildeler hver FAD-streng til EF-fiskerfartøjer. EF-fiskerfartøjer, der fører et andet flag end Maltas, må ikke udnytte FAD-streng inden for 12-sømilezonen.

4. Fiskerfartøjer, der må deltage i guldmakrelfiskeriet, skal have en særlig fiskeritilladelse, jf. artikel 7 i forordning (EF) nr. 1627/94, og være opført på en liste, som indeholder fartøjernes navn, internationale registreringsnummer og karakteristika, og som hvert år forelægges Kommissionen af de berørte medlemsstater.

Uanset artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1627/94 kræves der en særlig fiskeritilladelse for fartøjer med en længde overalt på under 10 m."

2) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 10a

Gennemførelsesbestemmelser og ændringer

Detaljerede gennemførelsesbestemmelser til artikel 8a og 8b, særligt hvad angår de kriterier, der skal finde anvendelse i relation til fastlæggelse og tildeling af FAD-streng i henhold til artikel 8b, stk. 3, vedtages efter proceduren i artikel 30, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik¹."

¹ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

3) Teksten i bilaget til denne forordning indsættes efter bilag IV.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft med forbehold af og på datoen for tiltrædelsestraktatens ikrafttræden.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 26.4.2004.

På Rådets vegne

J. WALSH

Formand

BILAG

"Bilag V

25-sømile-forvaltningszone omkring de maltesiske øer

- a) Områder i nærheden af de maltesiske øer, hvor det er tilladt at fiske med trawl: geografiske koordinater

Zone A	Zone H
A1 – 36.0172°N, 14.1442°Ø	H1 – 35.6739°N, 14.6742°Ø
A2 – 36.0289°N, 14.1792°Ø	H2 – 35.4656°N, 14.8459°Ø
A3 – 35.9822°N, 14.2742°Ø	H3 – 35.4272°N, 14.7609°Ø
A4 – 35.8489°N, 14.3242°Ø	H4 – 35.5106°N, 14.6325°Ø
A5 – 35.8106°N, 14.2542°Ø	H5 – 35.6406°N, 14.6025°Ø
A6 – 35.9706°N, 14.2459°Ø	
Zone B	Zone I
B1 – 35.7906°N, 14.4409°Ø	I1 – 36.1489°N, 14.3909°Ø
B2 – 35.8039°N, 14.4909°Ø	I2 – 36.2523°N, 14.5092°Ø
B3 – 35.7939°N, 14.4959°Ø	I3 – 36.2373°N, 14.5259°Ø
B4 – 35.7522°N, 14.4242°Ø	I4 – 36.1372°N, 14.4225°Ø
B5 – 35.7606°N, 14.4159°Ø	
B6 – 35.7706°N, 14.4325°Ø	
Zone C	Zone J
C1 – 35.8406°N, 14.6192°Ø	J1 – 36.2189°N, 13.9108°Ø
C2 – 35.8556°N, 14.6692°Ø	J2 – 36.2689°N, 14.0708°Ø
C3 – 35.8322°N, 14.6542°Ø	J3 – 36.2472°N, 14.0708°Ø
C4 – 35.8022°N, 14.5775°Ø	J4 – 36.1972°N, 13.9225°Ø
Zone D	Zone K
D1 – 36.0422°N, 14.3459°Ø	K1 – 35.9739°N, 14.0242°Ø
D2 – 36.0289°N, 14.4625°Ø	K2 – 36.0022°N, 14.0408°Ø
D3 – 35.9989°N, 14.4559°Ø	K3 – 36.0656°N, 13.9692°Ø
D4 – 36.0289°N, 14.3409°Ø	K4 – 36.1356°N, 13.8575°Ø
	K5 – 36.0456°N, 13.9242°Ø
Zone E	Zone L
E1 – 35.9789°N, 14.7159°Ø	L1 – 35.9856°N, 14.1075°Ø
E2 – 36.0072°N, 14.8159°Ø	L2 – 35.9956°N, 14.1158°Ø
E3 – 35.9389°N, 14.7575°Ø	L3 – 35.9572°N, 14.0325°Ø
E4 – 35.8939°N, 14.6075°Ø	L4 – 35.9622°N, 13.9408°Ø
E5 – 35.9056°N, 14.5992°Ø	
Zone F	Zone M
F1 – 36.1423°N, 14.6725°Ø	M1 – 36.4856°N, 14.3292°Ø
F2 – 36.1439°N, 14.7892°Ø	M2 – 36.4639°N, 14.4342°Ø
F3 – 36.0139°N, 14.7892°Ø	M3 – 36.3606°N, 14.4875°Ø
F4 – 36.0039°N, 14.6142°Ø	M4 – 36.3423°N, 14.4242°Ø
	M5 – 36.4156°N, 14.4208°Ø
Zone G	Zone N
G1 – 36.0706°N, 14.9375°Ø	N1 – 36.1155°N, 14.1217°Ø
G2 – 35.9372°N, 15.0000°Ø	N2 – 36.1079°N, 14.0779°Ø
G3 – 35.7956°N, 14.9825°Ø	N3 – 36.0717°N, 14.0264°Ø
G4 – 35.7156°N, 14.8792°Ø	N4 – 36.0458°N, 14.0376°Ø
G5 – 35.8489°N, 14.6825°Ø	N5 – 36.0516°N, 14.0896°Ø
	N6 – 36.0989°N, 14.1355°Ø

b) Geografiske koordinater for nogle waypoints (positioner) langs 200-meter-dybdekurven inden for 25-sømile-forvaltningszonen

ID	Breddegrad	Længdegrad
1	36.3673°N	14.5540°Ø
2	36.3159°N	14.5567°Ø
3	36.2735°N	14.5379°Ø
4	36.2357°N	14.4785°Ø
5	36.1699°N	14.4316°Ø
6	36.1307°N	14.3534°Ø
7	36.1117°N	14.2127°Ø
8	36.1003°N	14.1658°Ø
9	36.0859°N	14.152°Ø
10	36.0547°N	14.143°Ø
11	35.9921°N	14.1584°Ø
12	35.9744°N	14.1815°Ø
13	35.9608°N	14.2235°Ø
14	35.9296°N	14.2164°Ø
15	35.8983°N	14.2328°Ø
16	35.867°N	14.4929°Ø
17	35.8358°N	14.2845°Ø
18	35.8191°N	14.2753°Ø
19	35.7863°N	14.3534°Ø
20	35.7542°N	14.4316°Ø
21	35.7355°N	14.4473°Ø
22	35.7225°N	14.5098°Ø
23	35.6951°N	14.5365°Ø
24	35.6325°N	14.536°Ø
25	35.57°N	14.5221°Ø
26	35.5348°N	14.588°Ø
27	35.5037°N	14.6192°Ø
28	35.5128°N	14.6349°Ø
29	35.57°N	14.6717°Ø
30	35.5975°N	14.647°Ø
31	35.5903°N	14.6036°Ø
32	35.6034°N	14.574°Ø
33	35.6532°N	14.5535°Ø
34	35.6726°N	14.5723°Ø
35	35.6668°N	14.5937°Ø
36	35.6618°N	14.6424°Ø
37	35.653°N	14.6661°Ø
38	35.57°N	14.6853°Ø
39	35.5294°N	14.713°Ø
40	35.5071°N	14.7443°Ø
41	35.4878°N	14.7834°Ø
42	35.4929°N	14.8247°Ø
43	35.4762°N	14.8246°Ø
44	36.2077°N	13.947°Ø
45	36.1954°N	13.96°Ø
46	36.1773°N	13.947°Ø
47	36.1848°N	13.9313°Ø
48	36.1954°N	13.925°Ø
49	35.4592°N	14.1815°Ø
50	35.4762°N	14.1895°Ø
51	35.4755°N	14.2127°Ø
52	35.4605°N	14.2199°Ø
53	35.4453°N	14.1971°Ø"

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 21. april 2004

**om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab
og Amerikas Forenede Stater om gensidig anerkendelse af
overensstemmelsescertifikater for udstyr på skibe**

(2004/425/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133 sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum, stk. 3, første afsnit, første punktum, og stk. 4,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Med forbehold af senere indgåelse blev aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om gensidig anerkendelse af overensstemmelsescertifikater for udstyr på skibe (i det følgende benævnt "aftalen") den 27. februar 2004 undertegnet på Fællesskabets vegne.
- (2) Der bør fastlægges passende interne procedurer for at sikre, at aftalen fungerer korrekt; det er derfor nødvendigt at give Kommissionen beføjelse til at træffe visse afgørelser vedrørende dens gennemførelse –
- (3) Aftalen bør godkendes.

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om gensidig anerkendelse af overensstemmelsescertifikater for udstyr på skibe godkendes på Fællesskabets vegne.

Aftaleteksten er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

1. Formanden for Rådet får herved fuldmagt til at udpege de(n) person(er), der er bemyndiget til på Fællesskabets vegne at fremsende den note, der er omhandlet i artikel 21, stk. 1, i aftalen.

Artikel 3

1. Kommissionen, bistået af det særlige udvalg, der er udpeget af Rådet, repræsenterer Fællesskabet i Det Blandede Udvalg, der er omhandlet i artikel 7 i aftalen, og i enhver arbejdsgruppe, der måtte blive nedsat i henhold til artikel 7, stk. 4, i aftalen. Kommissionen foretager efter høring af det særlige udvalg de notifikationer, udvekslinger af oplysninger og anmodninger om oplysninger, der er specificeret i aftalen.

2. Fællesskabets holdning med hensyn til de afgørelser, der skal træffes af Det Blandede Udvalg, fastlægges af Kommissionen efter høring af det særlige udvalg.
3. En beslutning om opsigelse af aftalen i medfør af dennes artikel 21, stk. 3, træffes af Rådet, som træffer beslutning med kvalificeret flertal efter forslag fra Kommissionen.

Udfærdiget i Luxembourg, den 21. april 2004.

På Rådets vegne
J. WALSH
Formand

AFTALE
MELLEM DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB
OG AMERIKAS FORENEDE STATER
OM GENSIDIG ANERKENDELSE
AF OVERENSSTEMMELSESCERTIFIKATER
FOR Udstyr på skibe

PRÆAMBEL

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB og AMERIKAS FORENEDE STATER, i det følgende benævnt "parterne", ER -

I BETRAGTNING AF de traditionelle venskabelige forbindelser, der består mellem Amerikas Forenede Stater (USA) og Det Europæiske Fællesskab (EF),

I ØNSKET OM at lette den bilaterale handel med udstyr på skibe og effektivisere hver parts lovgivningsindsats,

I ERKENDELSE AF de muligheder, som afskaffelsen af unødvendige overlappende aktiviteter giver lovgiverne,

I KONSTATERING AF parternes fælles opbakning bag arbejdet i Den Internationale Søfartsorganisation (IMO),

I BETRAGTNING AF, at parternes målsætning er at øge sikkerheden til havs og at forebygge havforurening,

I ERKENDELSE AF på den ene side, at aftaler om gensidig anerkendelse kan yde et positivt bidrag til en mere udbredt international harmonisering af standarder,

UNDER HENSYNTAGEN TIL på den anden side, at fastlæggelse af ækvivalens skal sikre, at opfyldelsen af parternes lovgivningsmæssige mål respekteres fuldt ud og ikke fører til en sænkning af deres respektive sikkerheds- og beskyttelsesniveauer,

I ERKENDELSE AF, at gensidig anerkendelse af overensstemmescertifikater baseret på ækvivalens mellem EF's og USA's forskrifter om udstyr på skibe er et vigtigt middel til at øge parternes indbyrdes markedsadgang,

I ERKENDELSE AF, at aftaler om gensidig anerkendelse er af særlig interesse for små og mellemstore virksomheder i USA og EF,

I ERKENDELSE AF, at enhver gensidig anerkendelse også forudsætter tillid til den anden parts overensstemmelsesvurderings stadige pålidelighed,

UNDER HENSYNTAGEN TIL, at aftalen om tekniske handelshindringer, der er bilagt overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen (WTO), ansporer medlemmerne af WTO til at indlede forhandlinger om indgåelse af aftaler om gensidig anerkendelse af resultaterne af hver parts procedurer for overensstemmelsesvurdering og til at udvise imødekommenhed med hensyn til at godtage andre medlemmers tekniske forskrifter som ækvivalente, forudsat at de finder det godtgjort, at disse forskrifter i passende omfang opfylder målene i deres egne forskrifter -

BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

KAPITEL 1

DEFINITIONER OG FORMÅL

ARTIKEL 1

Definitioner

Følgende udtryk og definitioner anvendes i forbindelse med denne aftale:

- (a) Ved "regeludstedende myndighed" forstås et offentligt organ eller en offentlig enhed, som har beføjelser til at udstede forskrifter med tilknytning til sikkerheden til havs og forebyggelsen af havforurening, som har retlige beføjelser til at kontrollere anvendelsen eller salget af udstyr på skibe på en parts retsområde, og som kan gribe ind for at sikre, at varer, der markedsføres inden for dens retsområde, overholder relevante lovgivningsmæssige krav. Parternes respektive regeludstedende myndigheder er fastlagt i bilag III.
- (b) Ved "overensstemmelsesvurderingsorgan" forstås en retlig enhed, det være sig en regeludstedende myndighed eller et andet offentligt eller privat organ, der har beføjelser til at udstede overensstemmescertifikater i henhold til en parts nationale love og forskrifter. Med henblik på denne aftale er parternes respektive overensstemmelsesvurderingsorganer de i artikel 6 omhandlede.

- (c) Ved "tekniske forskrifter" forstås obligatoriske krav til varer, prøvnings- og resultatstandarder og procedurer for overensstemmelsesvurdering fastsat i parternes love, forskrifter og administrative bestemmelser om udstyr på skibe samt alle relevante retningslinjer for anvendelsen deraf.
- (d) Ved "overensstemmescertifikat" forstås det eller de dokumenter, der udstedes af en parts overensstemmelsesvurderingsorgan, og hvorved det attesteres, at en vare opfylder den pågældende parts relevante lovgivningsmæssige, forskriftsmæssige og administrative krav. I USA er dette det typegodkendelsescertifikat, der udstedes af De Forenede Staters kystvagt. I EF er det de certifikater, godkendelser og erklæringer, der er fastsat i direktiv 96/98/EF.
- (e) Ved "ækvivalens mellem tekniske forskrifter" forstås, at parternes tekniske forskrifter vedrørende en bestemt vare er tilstrækkeligt sammenlignelige til at sikre, at målene med hver parts respektive forskrifter opfyldes. Ækvivalens mellem tekniske forskrifter forudsætter ikke, at de respektive tekniske forskrifter er identiske.
- (f) Ved "internationalt instrument" forstås de relevante internationale konventioner, Den Internationale Søfartsorganisations (IMO) resolutioner, koder og cirkulærer og de relevante prøvningsstandarder.

2. Andre termer vedrørende overensstemmelsesvurdering, som er anvendt i denne aftale, har den betydning, der er angivet andetsteds i denne aftale eller i definitionerne i Den Internationale Standardiseringsorganisations (ISO) og Den Internationale Elektrotekniske Kommissions (IEC) Guide 2 (1996-udgaven). I tilfælde af uoverensstemmelse mellem ISO/IEC Guide 2 og definitioner i denne aftale gælder definitionerne i denne aftale.

ARTIKEL 2

Aftalens formål

1. I denne aftale fastlægges de betingelser, hvorpå den importerende parts regeludstedende myndighed godtager de overensstemmescertifikater, der er udstedt af den eksporterende parts overensstemmelsesvurderingsorganer i henhold til den eksporterende parts tekniske forskrifter, i det følgende benævnt "gensidig anerkendelse".

2. I denne aftale fastlægges også en ramme for samarbejdet om regeludstedelse med det formål at opretholde og fremme gensidig anerkendelse af EF's og USA's respektive forskriftsmæssige krav til udstyr på skibe, at ansøre til forbedring og udbygning af forskriftsmæssige krav med det formål at øge sikkerheden til havs og forebyggelsen af havforurening og at sikre en konsistent anvendelse af denne aftale. Dette samarbejde vil finde sted under fuld respekt for parternes autonomi i regeludstedelsen og udviklingen i deres politikker og forskrifter samt deres fælles ønske om en udbygning af de relevante internationale instrumenter.

3. Denne aftale skal efter planen udbygges i takt med, at parternes programmer og politikker udvikler sig. Parterne vil med jævne mellemrum tage denne aftale op til ny vurdering for at vurdere fremskridtet og fastlægge mulige forbedringer af denne aftale i takt med udviklingen i USA's og EF's politikker gennem tiden. Desuden vil der blive taget særligt hensyn til udviklingen i de internationale instrumenter.

KAPITEL 2

GENSIDIG ANERKENDELSE

ARTIKEL 3

Grundlæggende forpligtelser

1. For hver vare, der er anført i bilag II, godtager Det Forenede Stater som overensstemmende med sine egne love, forskrifter og administrative bestemmelser som anført i bilag I uden nogen yderligere overensstemmelsesvurdering overensstemmelsescertifikater udstedt af EF's overensstemmelsesvurderingsorganer i henhold til EF's love, forskrifter og administrative bestemmelser.
2. For hver vare, der er anført i bilag II, godtager EF og dets medlemsstater som overensstemmende med deres egne love, forskrifter og administrative bestemmelser som anført i bilag I uden nogen yderligere overensstemmelsesvurdering overensstemmelsescertifikater udstedt af USA's overensstemmelsesvurderingsorgan i henhold til De Forenede Staters love, forskrifter og administrative bestemmelser.

3. De tekniske forskrifter i USA og EF vedrørende hver sådan vare, der henhører under denne aftales anvendelsesområde, er anført i bilag II.

ARTIKEL 4

Ækvivalens mellem tekniske forskrifter

1. De forpligtelser til gensidig anerkendelse, der er omhandlet i artikel 3, er baseret på parternes fastlæggelse af, at de tekniske forskrifter for hver vare, der er anført i bilag II, er ækvivalente.
2. Fastlæggelsen af ækvivalensen mellem parternes tekniske forskrifter baseres på deres gennemførelse af de relevante internationale instrumenter i deres respektive love, forskrifter og administrative bestemmelser, medmindre en part finder, at instrumentet er et ineffektivt eller uegnet middel til at opfylde dens lovgivningsmæssige mål. I sidstnævnte tilfælde bestemmes ækvivalensen på et gensidigt acceptabelt grundlag.

ARTIKEL 5

Mærkning

Parterne kan opretholde deres respektive krav med hensyn til mærkning, nummerering og identifikation af varer. For de i bilag II anførte varer er EF's overensstemmelsesvurderingsorganer berettigede til at foretage den mærkning og nummerering, der er krævet i USA's love og forskrifter, således som det anvises dem af USA's kystvagt. Der tildeles USA's overensstemmelsesvurderingsorgan det identifikationsnummer i henhold til direktiv 96/98/EF, der anvises det af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, og som anføres ved siden af den i nævnte direktiv fastsatte mærkning.

ARTIKEL 6

Overensstemmelsesvurderingsorganer

1. Følgende gælder for udstedelsen af overensstemmescertifikater i henhold til bestemmelserne i denne aftale:
 - (a) USA anerkender de anmeldte organer, der er udpeget af EF's medlemsstater i henhold til direktiv 96/98/EF, som overensstemmelsesvurderingsorganer

- (b) EF og dets medlemsstater anerkender De Forenede Staters kystvagt og de laboratorier, den har godtaget i henhold til 46 CFR 159.010, som overensstemmelsesvurderingsorgan.
2. Hver part anerkender, at den anden parts overensstemmelsesvurderingsorganer er bemyndigede til at følge følgende procedurer med tilknytning til de i bilag I omhandlede love, forskrifter og administrative bestemmelser:
- (a) prøvning og udstedelse af prøvningsrapporter
- (b) gennemførelse af kvalitetssikringsfunktioner eller systemcertificering.
3. Parternes regeludstedende myndigheder er ansvarlige for følgende procedurer, men kan delegerede nogle af eller alle disse funktioner til overensstemmelsesvurderingsorganer:
- (a) fornyet vurdering af udstyrs udformning og prøvningsresultater set i forhold til fastlagte standarder
- (b) udstedelse af overensstemmelsescertifikater.
4. Forud for denne aftales ikrafttræden udveksler parterne deres respektive lister over overensstemmelsesvurderingsorganer. Parterne underretter omgående hinanden om enhver ændring i deres liste over overensstemmelsesvurderingsorganer. Parterne fører på World Wide Web ajourførte lister over deres overensstemmelsesvurderingsorganer.

5. Hver part kræver, at dens overensstemmelsesvurderingsorganer registrerer og opbevarer detaljer af deres undersøgelser af deres underkontrahenters kompetence og overensstemmelse og fører et register over al underkontrahentvirksomhed. Disse detaljer skal på begæring stilles til rådighed for den anden part.

6. Hver part kræver, at dens overensstemmelsesvurderingsorganer på begæring af en regeludstedende myndighed henhørende under den anden part som anført i bilag III stiller kopier af overensstemmescertifikater og dermed forbunden teknisk dokumentation, som de har udstedt, til rådighed for de regeludstedende myndigheder.

KAPITEL 3

BLANDET UDVALG

ARTIKEL 7

Blandet udvalg

1. Parterne nedsætter et blandet udvalg, der består af repræsentanter for hver part. Det Blandede Udvalg er ansvarligt for, at aftalen fungerer effektivt.
2. Hver part har én stemme i Det Blandede Udvalg. Det Blandede Udvalg træffer sine afgørelser med enstemmighed. Det Blandede Udvalg fastlægger sin egen forretningsorden.

3. Det Blandede Udvalg kan behandle ethvert spørgsmål i forbindelse med aftalens funktion. Det Blandede Udvalg har beføjelse til at træffe afgørelser i de i denne aftale fastsatte sager. Parterne træffer de fornødne foranstaltninger til at gennemføre sådanne afgørelse truffet af Det Blandede Udvalg. Det Blandede Udvalg har navnlig ansvar for:

- (a) udarbejdelse og opretholdelse af listen i bilag II over varer og dermed forbundne lovgivningsmæssige, forskriftsmæssige og administrative bestemmelser, som parterne har besluttet er ækvivalente
- (b) drøftelse af spørgsmål og løsning af problemer, der måtte opstå vedrørende gennemførelsen af denne aftale, herunder tvivl om, hvorvidt parternes tekniske forskrifter vedrørende en bestemt vare i bilag II stadig er ækvivalente
- (c) behandling af tekniske, overensstemmelsesvurderingsmæssige og teknologiske spørgsmål for at sikre en konsistent anvendelse af denne aftale, navnlig i henseende til de relevante internationale instrumenter
- (d) ændring af bilagene
- (e) rådgivning og om fornødent udarbejdelse af retningslinjer for at lette en vellykket gennemførelse og anvendelse af denne aftale

(f) fastlæggelse og opretholdelse af en arbejdsplan for tilpasningen og harmoniseringen af parternes tekniske krav.

4. Det Blandede Udvalg kan nedsætte blandede arbejdsgrupper sammensat af repræsentanter for egnede regeludstedende myndigheder og passende eksperter, der anses for nødvendige, med henblik på at betjene og rådgive Det Blandede Udvalg i særlige spørgsmål vedrørende denne aftales funktionsmåde.

KAPITEL 4

SAMARBEJDE OM REGELUDSTEDELSE

ARTIKEL 8

Opretholdelse af regeludstedende myndighed

Intet i denne aftale kan begrænse en parts beføjelse til via sine love, forskrifter og administrative foranstaltninger at fastlægge det beskyttelsesniveau, som den anser for egnet til at øge sikkerheden til havs og forbedre forebyggelsen af havforurening, eller på anden måde at gribe ind over for risici, der henhører under denne aftales anvendelsesområde.

ARTIKEL 9

Udveksling af oplysninger og kontaktpunkter

1. De regeludstedende myndigheder, der henhører under de i bilag III anførte parter, fastlægger egnede midler til at udveksle oplysninger om alle problemer i forbindelse med udstedelse af regler for varer, der er omfattet af denne aftale.
2. Hver part udpeger mindst ét kontaktpunkt, som kan være de i bilag III anførte regeludstedende myndigheder, og som skal besvare alle rimelige forespørgsler fra den anden part og andre interesserede parter såsom producenter, forbrugere og fagforeninger angående procedurer, forskrifter og andre spørgsmål vedrørende denne aftale. Parterne udveksler og offentliggør lister over kontaktpunkter.
3. For så vidt angår udveksling af oplysninger og anmeldelser i henhold til denne aftale, er en part berettiget til at udtrykke sig på sit eller sine officielle sprog. Finder en part, at de oplysninger, den modtager, skal oversættes til dens officielle sprog, sørger parten selv for den fornødne oversættelse og bærer omkostningerne derved.
4. Hver part accepterer at stille sin liste over varer, for hvis vedkommende den har udstedt overensstemmescertifikater i henhold til sine love, forskrifter og administrative bestemmelser, til rådighed for offentligheden på World Wide Web og regelmæssigt ajourføre den.

ARTIKEL 10

Ændringer af forskrifter

1. Indfører en part nye tekniske forskrifter med tilknytning til denne aftale, gør den dette på grundlag af de eksisterende internationale instrumenter, medmindre en part finder, at instrumentet er et ineffektivt eller uegnet middel til opfyldelse af dens forskriftsmæssige mål.
2. Hver part anmelder ændringer af tekniske forskrifter med tilknytning til denne aftales substantielle indhold til den anden part mindst 90 dage før disses ikrafttræden. Hvor sikkerheds-, sundheds- eller miljøbeskyttelsesmæssige overvejelser kræver hurtigere indgriben, anmelder en part sagen til den anden part så hurtigt, dette er praktisk muligt.
3. Parterne og deres regeludstedende myndigheder underretter og rådfører sig med hinanden i overensstemmelse med deres respektive love og forskrifter om:
 - a) forslag til ændring eller indførelse af nye tekniske forskrifter i henhold til deres respektive love, forskrifter og administrative bestemmelser omhandlet i eller med tilknytning til bestemmelser anført i bilag I og II
 - b) rettidig gennemførelse af ændrede eller nye internationale instrumenter i deres respektive love, forskrifter og administrative bestemmelser og
 - c) fornyelse af eksisterende og gyldige overensstemmelsescertifikater, når fornyelsen er nødvendiggjort af ændrede eller nye lovgivningsmæssige, forskriftsmæssige og/eller administrative bestemmelser.

Parterne vil give hinanden lejlighed til at afgive bemærkninger om sådanne forslag.

4. Dersom der sker ændringer i love, forskrifter og administrative bestemmelser anført i bilag I og II, overvejer Det Blandede Udvalg, om ækvivalensen i de tekniske forskrifter om varer anført i bilag II er opretholdt eller ej.

Hvis Det Blandede Udvalg når til enighed om, at ækvivalensen er opretholdt, bevares varen i bilag II.

Hvis Det Blandede Udvalg når til enighed om, at ækvivalensen ikke kan opretholdes, udgår henvisningerne i bilag II til de varer og de relevante tekniske forskrifter, for hvis vedkommende ækvivalensen ikke kan opretholdes. Det Blandede Udvalg ajourfører bilag II ved en afgørelse, som afspejler ændringerne. Når den gensidige anerkendelse ophører, er parterne ikke længere bundet af de i artikel 3 i denne aftale omhandlede forpligtelser vedrørende den særlige vare. Den importerende part skal imidlertid vedblive med at anerkende tidligere udstedte overensstemmelsescertifikater for varer, der er udbudt på den pågældende parts marked før den gensidige anerkendelses ophør, medmindre en regeludstedende myndighed henhørende under parten træffer en anden afgørelse på grundlag af sundheds-, sikkerheds- eller miljømæssige overvejelser eller som følge af manglende overholdelse af andre krav, der henhører under aftalens anvendelsesområde.

Hvis parterne inden for Det Blandede Udvalg ikke kan nå til enighed om, hvorvidt ækvivalensen i deres tekniske forskrifter vedrørende en i bilag II anført vare opretholdes, suspenderes den gensidige anerkendelse af den pågældende vare i henhold til artikel 15.

5. Parterne stiller en ajourført udgave af bilag II til rådighed på World Wide Web.

ARTIKEL 11

Forskriftssamarbejde

1. Parterne er enige om at samarbejde i IMO og andre relevante internationale organisationer såsom Den Internationale Standardiseringsorganisation (ISO), Den Internationale Elektrotekniske Kommission (IEC) og Den Internationale Telekommunikationsunion (ITU) med henblik på at indføre og forbedre internationale regler, der øger sikkerheden til havs og forebyggelsen af havforurening.
2. Parterne vil overveje, hvilket teknisk arbejde, hvilken data- og informationsudveksling, hvilket videnskabeligt og teknologisk samarbejde eller hvilke andre samarbejdsaktiviteter der kan gennemføres af dem i fællesskab med henblik på at forbedre kvaliteten af og niveauet for deres tekniske forskrifter om udstyr på skibe og gøre effektiv brug af ressourcer til udbygning af forskrifter.
3. For varer, der ved denne aftales ikrafttræden ikke er medtaget i bilag II, eller for hvis vedkommende ækvivalensen af de tekniske forskrifter er ophørt eller suspenderet, undersøger parterne deres respektive tekniske forskrifter med henblik på i videst mulig udstrækning at sikre gensidig anerkendelse. Parterne fastsætter et arbejdsprogram og en tidsplan for tilpasningen af deres tekniske forskrifter, herunder indledningen af et passende internationalt arbejde med standarder. Parterne bestræber sig i videst mulig udstrækning på at tilpasse deres tekniske forskrifter på grundlag af eksisterende internationale instrumenter for at virkeliggøre målet for deres interne lovgivning, dvs. at øge sikkerheden til havs og forbedre forebyggelsen af havforurening.

4. Når parterne har besluttet, at ækvivalensen kan sikres for en vare og de dermed forbundne lovgivningsmæssige, forskriftsmæssige og administrative bestemmelser, træffer Det Blandede Udvalg en afgørelse om at ændre bilag II i overensstemmelse dermed.

ARTIKEL 12

Samarbejde om overensstemmelsesvurdering

1. Parterne og deres myndigheder med ansvar for overensstemmelsesvurderingsspørgsmål rådfører sig i fornødent omfang med hinanden for at sikre, at tilliden til procedurerne for overensstemmelsesvurdering og overensstemmelsesvurderingsorganerne opretholdes. Dette kan eksempelvis have form af sammenligning af metoder til prøvning og overvågning af overensstemmelsesvurderingsorganernes tekniske kompetence og kunnen og med begge parters samtykke fælles deltagelse i efterprøvnings/inspektioner med tilknytning til overensstemmelsesvurderingsaktiviteter eller anden vurdering af overensstemmelsesvurderingsorganer.
2. Parterne ansporer deres overensstemmelsesvurderingsorganer til at deltage i koordinations- og samarbejdsaktiviteter arrangeret af parterne enten separat eller i fællesskab.

KAPITEL 5

TILSYNS- OG BESKYTTELSESFORANSTALTNINGER

ARTIKEL 13

Tilsyn med overensstemmelsesvurderingsorganer

1. Parterne påser, at deres overensstemmelsesvurderingsorganer er og forbliver i stand til at foretage en forsvarlig overensstemmelsesvurdering af varer eller processer i overensstemmelse med de relevante love, forskrifter og administrative bestemmelser. I denne forbindelse foretager eller foranlediger parterne et løbende tilsyn med deres overensstemmelsesvurderingsorganer og/eller anerkendte laboratorier gennem regelmæssig efterprøvning eller bedømmelse.
2. Har en part objektive grunde til at anfægte den tekniske kompetence hos et overensstemmelsesvurderingsorgan henhørende under den anden part, underretter den anden part derom. Denne anfægtelse skal motiveres objektivt og begrundet. Den anden part afgiver uden forsinkelse oplysninger med henblik på at afvise anfægtelsen eller rette op på de mangler, der har givet anledning til anfægtelsen. Om nødvendigt drøftes sagen i Det Blandede Udvalg. Hvis der ikke kan opnås enighed om overensstemmelsesorganets kompetence, kan den anfægtende part nægte at tildele det anfægtede overensstemmelsesvurderingsorgan sin mærkning og/eller nummerering og nægte at anerkende de overensstemmelsescertifikater, der udstedes af det anfægtede overensstemmelsesvurderingsorgan.

ARTIKEL 14

Markedsovervågning

1. Intet i denne aftale må kunne begrænse en regeludstedende myndigheds beføjelse til at træffe alle egnede og øjeblikkelige foranstaltninger, når den erfarer, at en vare:

- (a) skønt korrekt installeret og vedligeholdt og anvendt til det oprindelige formål kan udgøre en fare for besætningens, passagerernes eller eventuelt andre personers sundhed og/eller sikkerhed eller være til skade for havmiljøet
- (b) øjensynlig ikke opfylder de lovgivningsmæssige, forskriftsmæssige eller administrative bestemmelser, der henhører under aftalens anvendelsesområde eller
- (c) øjensynlig på anden måde ikke opfylder et krav, der henhører under aftalens anvendelsesområde.

Sådanne foranstaltninger kan omfatte en tilbagetrækning af varerne fra markedet, et forbud mod at udbyde dem på markedet, en begrænsning af deres fri bevægelighed, en indledning af en tilbagekaldelse af varen og en forebyggelse af, at sådanne problemer igen opstår, herunder gennem importforbud. Hvis den regeludstedende myndighed træffer sådanne foranstaltninger, underretter den senest femten dage efter, at den har truffet disse foranstaltninger, den anden part derom og angiver årsagerne hertil.

2. Intet i denne aftale forhindrer parterne i at fjerne varer, der rent faktisk ikke er i overensstemmelse med en parts tekniske forskrifter, fra markedet.

3. Parterne er enige om, at alle relevante grænseinspektioner og efterprøvninger af varer, der er certificeret, etiketteret eller mærket som værende i overensstemmelse med den importerende parts krav som specificeret i bilag I, skal afsluttes så hurtigt som muligt. Med hensyn til inspektioner i tilknytning til interne bevægelser på deres respektive områder er parterne enige om, at disse skal afsluttes på en måde, der ikke er mindre gunstig end for tilsvarende interne varer.

ARTIKEL 15

Suspension af gensidig anerkendelse

1. Finder en part, at ækvivalensen af tekniske forskrifter for en eller flere varer, der er anført i bilag II, ikke opretholdes eller ikke kan opretholdes, underretter den den anden part derom og angiver de objektive årsager dertil. Enhver anfægtelse af ækvivalensen drøftes i Det Blandede Udvalg. Hvis Det Blandede Udvalg ikke har truffet nogen afgørelse inden for 60 dage efter, at sagen er forelagt det, suspenderer den ene part eller begge parter forpligtelsen til gensidig anerkendelse i forbindelse med sådanne varer. Suspensionen forbliver i kraft, indtil der er opnået enighed i Det Blandede Udvalg.

2. Det Blandede Udvalg ajourfører bilag II ved hjælp af en afgørelse, der afspejler suspensionen af den gensidige anerkendelse af de pågældende varer. Parterne er enige om i videst mulig udstrækning at samarbejde i henhold til artikel 11 med henblik på at genskabe ækvivalensen.

3. Efter suspension af den gensidige anerkendelse af tekniske forskrifter anført i bilag II er parterne ikke længere bundet af de i denne aftales artikel 3 omhandlede forpligtelser vedrørende den særlige vare. Den importerende part vedbliver imidlertid med at anerkende tidligere udstedte overensstemmelsescertifikater for varer, som er udbudt på den pågældende parts marked, før den gensidige anerkendelse blev suspenderet, medmindre en regeludstedende myndighed henhørende under parten træffer en anden afgørelse på grundlag af sundheds-, sikkerheds- eller miljømæssige overvejelser eller som følge af manglende overholdelse af andre krav, der henhører under denne aftales anvendelsesområde.

ARTIKEL 16

Varslingssystem

Parterne opretter et tovejs-varslingssystem mellem deres regeludstedende myndigheder for at underrette hinanden om varer, der er anset for ikke at være i overensstemmelse med relevante tekniske forskrifter eller kan udgøre en umiddelbar fare for sundheden, sikkerheden eller miljøet.

KAPITEL 6

YDERLIGERE BESTEMMELSER

ARTIKEL 17

Fortrolighed

1. Hver part behandler oplysninger, der udveksles i henhold til denne aftale, med fortrolighed i den udstrækning, det kræves i dens lovgivning. Navnlig må ingen part offentliggøre oplysninger udvekslet i henhold til denne aftale, som vedrører handelshemmeligheder, fortrolige handelsmæssige eller finansielle forhold eller igangværende undersøgelser, eller tillade, at et overensstemmelsesvurderingsorgan offentliggør sådanne oplysninger.
2. En part eller et overensstemmelsesvurderingsorgan kan ved udveksling af oplysninger med den anden part eller et overensstemmelsesvurderingsorgan henhørende under den anden part angive, hvilke dele af oplysningerne den ikke ønsker offentliggjort.
3. Hver part træffer alle forholdsregler, der med rimelighed er nødvendige for at beskytte oplysninger udvekslet i henhold til denne aftale mod uautoriseret offentliggørelse.

ARTIKEL 18

Gebyrer

Hver part bestræber sig på at sikre, at gebyrer for tjenesteydelser med tilknytning til denne aftales substantielle indhold står i rimeligt forhold til de ydede tjenesteydelser. Hver part sikrer, at den for de procedurer for overensstemmelsesvurdering, der er dækket af denne aftale, ikke opkræver gebyrer for tjenesteydelser ydet af den anden part i forbindelse med overensstemmelsesvurdering.

ARTIKEL 19

Geografisk anvendelsesområde

1. Denne aftale gælder på den ene side for de områder, hvor traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab finder anvendelse, og på de betingelser, der er fastsat i nævnte traktat, og på den anden side De Forenede Staters område.
2. Denne aftale gælder for skibe, der har ret til at føre en af parternes eller en af parternes medlemsstats flag, og som sejler i internationale farvande, jf. dog stk. 1.

ARTIKEL 20

Aftaler med andre lande

1. Undtagen hvis der foreligger en skriftlig aftale mellem parterne, har forpligtelser indeholdt i aftaler om gensidig anerkendelse, der er indgået af en af parterne med en part, som ikke har undertegnet denne aftale (en tredjepart), ingen gyldighed og virkning for den anden part, for så vidt angår godtagelse af resultaterne af tredjepartens procedurer for overensstemmelsesvurdering.
2. For at fremme en lettere samhandel med andre lande med udstyr på skibe påtager parterne sig at undersøge mulighederne for at indgå en multilateral aftale om det substantielle indhold af denne aftale med andre interesserede lande.

KAPITEL 7

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

ARTIKEL 21

Ikrafttræden, ændring og udløb

1. Denne aftale træder i kraft på den første dag i den anden måned efter den dato, på hvilken parterne har udvekslet breve, der bekræfter gennemførelsen af deres respektive procedurer for denne aftales ikrafttræden.

2. Denne aftale kan ændres som fastsat i artikel 7 eller af parterne.
3. Hver part kan med seks måneders varsel opsigte denne aftale ved skriftlig notifikation.
4. Efter udløbet af denne aftale skal en part fortsat godtage overensstemmelsescertifikater udstedt af overensstemmelsesvurderingsorganer i henhold til denne aftale før dens udløb, medmindre en regeludstedende myndighed henhørende under den pågældende part træffer anden afgørelse på grundlag af sundheds-, sikkerheds- og miljømæssige overvejelser eller som følge af manglende overholdelse af andre krav, der henhører under denne aftales anvendelsesområde.

ARTIKEL 22

Afsluttende bestemmelser

1. Denne aftale påvirker ikke parternes rettigheder og forpligtelser i henhold til andre internationale aftaler.

2. Parterne tager med jævne mellemrum og første gang senest to år efter denne aftales ikrafttrædelsestidspunkt dens funktionsmåde op til fornyet overvejelse.

3. Denne aftale er udfærdiget i to originale eksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed. I tilfælde af uoverensstemmelser om fortolkningen gælder den engelske tekst.

Hecho en Washington D.C., el veintisiete de febrero del dos mil cuatro.

Udfærdiget i Washington D.C. den syvogtyvende februar to tusind og fire.

Geschehen zu Washington D.C. am siebenundzwanzigsten Februar zweitausendundvier.

Έγινε στin Ουάσιγκτον D. C., στις είκοσι επτά Φεβρουαρίου δύο χιλιάδες τέσσερα.

Done at Washington D.C. on the twenty-seventh day of February in the year two thousand and four.

Fait à Washington D.C., le vingt-sept février deux mille quatre.

Fatto a Washington D.C., addi' ventisette febbraio duemilaquattro.

Gedaan te Washington D.C., de zevenentwintigste februari tweeduizendvier.

Feito em Washington D.C., em vinte e sete de Fevereiro de dois mil e quatro.

Tehty Washington D.C.:ssä kahdentenäkymmenentenäseitsemäntenä päivänä helmikuuta vuonna kaksituhattaneljä.

Som skedde i Washington D.C. den tjugosjunde februari tjugohundrafyra.

Por la Comunidad Europea
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Voor de Europese Gemeenschap
Pela Comunidade Europeia
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

Por los Estados Unidos de América
For Amerikas Forenede Stater
Für die Vereinigten Staaten von Amerika
Για τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής
For the United States of America
Pour les Etats-Unis d'Amérique
Per gli Stati Uniti d'America
Voor de Verenigde Staten van Amerika
Pelos Estados Unidos da América
Amerikan yhdysvaltojen puolesta
På Amerikas förenta staters vägnar

BILAG I

Love, forskrifter og administrative bestemmelser

- EF's love, forskrifter og administrative bestemmelser:

Rådets direktiv 96/98/EF af 20. december 1996 om udstyr på skibe som ændret.

Parterne anerkender, at "Vejledning i anvendelsen af de direktiver, der er udarbejdet på grundlag af den nye metode og den globale metode" indeholder nyttige retningslinjer for gennemførelsen af navnlig procedurer for overensstemmelsesvurdering, der henhører under dette direktiv.

- USA's love, forskrifter og administrative bestemmelser:

46 U.S.C. 3306

46 CFR del 159 til 165

BILAG II

Varedækning for gensidig anerkendelse

Redningsmidler

Vareidentifikation	Relevante internationale instrumenter for fremstillings-, præstations- og prøvningskrav ¹	EF's tekniske forskrifter, nummer angivet i bilag A.1 til direktiv 96/98/EF som ændret	USA's tekniske forskrifter
Redningskranse med selvvirkende røgsignaler (pyrotekniske). NB: Udløbsdatoen må højst være 48 måneder senere end fremstillingsmåneden.	LSA Code, section 1.2 og 2.1.3; Recommendation on Testing, Part 1, paragraph 4.1-4.5 og 4.8, og Part 2, section 4; IMO MSC Circ.980, section 3.3.	A.1/1.3	Guidelines for Approval of "SOLAS" Pyrotechnic Devices, oktober 1998
Faldskærmssignaler (pyrotekniske). NB: Udløbsdatoen må højst være 48 måneder senere end fremstillingsmåneden.	LSA Code, section 1.2 og 3.1; Recommendation on Testing, Part 1, paragraph 4.1-4.6, og Part 2, section 4; IMO MSC Circ.980, section 3.1.	A.1/1.8	Guidelines for Approval of "SOLAS" Pyrotechnic Devices, oktober 1998
Håndblus (pyrotekniske). NB: Udløbsdatoen må højst være 48 måneder senere end fremstillingsmåneden.	LSA Code, section 1.2 og 3.2; Recommendation on Testing, Part 1, paragraph 4.1-4.5 og 4.7, og Part 2, section 4; IMO MSC Circ.980, section 3.2.	A.1/1.9	Guidelines for Approval of "SOLAS" Pyrotechnic Devices, oktober 1998
Røgsignaler (pyrotekniske). NB: Udløbsdatoen må højst være 48 måneder senere end fremstillingsmåneden.	LSA Code, section 1.2 og 3.3; Recommendation on Testing, Part 1, paragraph 4.1-4.5 og 4.8, og Part 2, section 4; IMO MSC Circ.980, section 3.3.	A.1/1.10	Guidelines for Approval of "SOLAS" Pyrotechnic Devices, oktober 1998

¹ "LSA Code" henviser til "International Life-Saving Appliance Code", der blev vedtaget den 4. juni 1996 (IMO-resolution MSC.48(66)).
"Recommendation on Testing" henviser til "IMO recommendation on Testing of Life-Saving Appliances", der blev vedtaget den 6. november 1991 (IMO-resolution A.689(17)) som ændret den 11. december 1998 (IMO-resolution MSC.81(70)).

Vareidentifikation	Relevante internationale instrumenter for fremstillings-, præstations- og prøvningskrav	EF's tekniske forskrifter, nummer angivet i bilag A.1 til direktiv 96/98/EF som ændret	USA's tekniske forskrifter
Linekastningsapparater (pyrotekniske). NB: Udløbsdatoen må højst være 48 måneder senere end fremstillingsmåneden.	LSA Code, section 1.2 og 7.1; Recommendation on Testing, Part 1, section 9, og Part 2, section 4; IMO MSC Circ.980, section 7.1.	A.1/1.11	Guidelines for Approval of "SOLAS" Pyrotechnic Devices, oktober 1998
Faste redningsflåder. NB: Nødudstyret er ikke omfattet af aftalen.	LSA Code, section 1.2, 4.1 og 4.3; Recommendation on Testing, Part 1, paragraph 5.1-5.16 og 5.20; IMO MSC Circ.811; IMO MSC Circ.980, section 4.2; IMO MSC Circ.1006 eller andre egnede standarder for synke- eller brandforsinkelse.	A.1/1.13	Fast redningsflåde – Coast Guard (G-MSE-4) Review Checklist, 27. juli 1998
Automatisk selvoprettende faste redningsflåder. NB: Nødudstyret er ikke omfattet af aftalen.	LSA Code, section 1.2, 4.1 og 4.3; Recommendation on Testing, Part 1, paragraph 5.1-5.16 og 5.18-5.21; IMO MSC Circ.809; IMO MSC Circ.811; IMO MSC Circ.980, section 4.2; IMO MSC Circ.1006 eller andre egnede standarder for synke- eller brandforsinkelse.	A.1/1.14	Fast redningsflåde – Coast Guard (G-MSE-4) Review Checklist, 27. juli 1998
Overdækkede reversible faste redningsflåder. NB: Nødudstyret er ikke omfattet af aftalen.	LSA Code, section 1.2, 4.1 og 4.3; Recommendation on Testing, Part 1, paragraph 5.1-5.16, 5.18 og 5.21; IMO MSC Circ.809; IMO MSC Circ.811; IMO MSC Circ.980, section 4.2; IMO MSC Circ.1006 eller andre egnede standarder for synke- eller brandforsinkelse.	A.1/1.15	Fast redningsflåde – Coast Guard (G-MSE-4) Review Checklist, 27. juli 1998
Hydrostatiske udløsningsapparater til "flyde-frit-op"-redningsflåder.	LSA Code, section 1.2 og 4.1.6.3; Recommendation on Testing, Part 1, section 11; IMO MSC Circ.980, section 4.3.1;	A.1/1.16	46 CFR 160.062

Vareidentifikation	Relevante internationale instrumenter for fremstillings-, præstations- og prøvningskrav	EF's tekniske forskrifter, nummer angivet i bilag A.1 til direktiv 96/98/EF som ændret	USA's tekniske forskrifter
Udløsningsmekanismer til (a) Redningsbåde og (b) redningsflåder der udsættes ved wirefald. Begrænset til automatiske udløsningskroge for redningsflåder med davit- udsætning.	LSA Code, section 1.2 og 6.1.5; Recommendation on Testing, Part 1, section 8.2, og Part 2, paragraph 6.2.1-6.2.4; IMO MSC Circ.980, section 6.1.3.	A.1/1.26	(Intet ud over de internationale instrumenter)
Skibsevakueringssystemer.	LSA Code, section 1.2 og 6.2; Recommendation on Testing, Part 1, section 12, IMO MSC Circ.980, section 6.2.	A.1/1.27	(Intet ud over de internationale instrumenter)

Brandbeskyttelse

Vareidentifikation	Relevante internationale instrumenter for fremstillings-, præstations- og prøvningskrav	EF's tekniske forskrifter, nummer angivet i bilag A.1 til direktiv 96/98/EF som ændret	USA's tekniske forskrifter
Primær dæksbelægning	FTP Code, bilag 1, Part 2 og 6, og bilag 2; IMO-resolution A.687(17); MSC/Circ. 916; MSC/Circ. 1004.	A.1/3.1	(Intet ud over de internationale instrumenter)
Brandresistente adskillelser af klasse "A" og "B" inkl.: skodder (uden vinduer) dæk branddøre (med vinduer på højst 645 cm ²) lofter og beklædninger.	SOLAS II-2/3.2; II-2/3.4; FTP Code, bilag 1, Part 3, og bilag 2; IMO-resolution A.754 (18); MSC/Circ.916; MSC/Circ.1004; MSC/Circ.1005.	A.1/3.11	(Intet ud over de internationale instrumenter)
Ikke-brandbare materialer.	SOLAS II-2/3.33; FTP Code, bilag 1, Part 1, og bilag 2.	A.1/3.13	(Intet ud over de internationale instrumenter)
Branddøre. Begrænset til branddøre uden vinduer eller med et samlet vinduesareal på højst 645 cm ² for hver dørplade. Godkendelsen er begrænset til den maksimale efterprøvede dørstørrelse. Dørene skal anvendes sammen med en brandtestet ramme.	SOLAS II-2/9.4.1.1.2, II-2/9.4.1.2.1 og II-2/9.4.2; FTP Code, bilag 1, Part 3; IMO-resolution A.754 (18); MSC/Circ. 916; MSC/Circ. 1004.	A.1/3.16	(Intet ud over de internationale instrumenter)
Kontrolsystemer for branddøre.	SOLAS II-2/9.4.1.1.4; 1994 HSC Code 7.9.3.3; 2000 HSC Code 7.9.3.3; FTP Code, bilag 1, Part 4.	A.1/3.17	(Intet ud over de internationale instrumenter)

Vareidentifikation	Relevante internationale instrumenter for fremstillings-, præstations- og prøvningskrav	EF's tekniske forskrifter, nummer angivet i bilag A.1 til direktiv 96/98/EF som ændret	USA's tekniske forskrifter
Overfladematerialer og gulvbeklædning med lav flammespredningsevne. Begrænset til udsatte overflader på lofter, vægge og gulve. Gælder ikke for rør, rørbeklædninger eller kabler.	SOLAS II-2/3.29; 1994 HSC Code 7.4.3.4.1 og 7.4.3.6; 2000 HSC Code 7.4.3.4.1 og 7.4.3.6; FTP Code, bilag 1, Part 2 og 5, og bilag 2; IMO-resolution A.653 (16); ISO 1716 (1973); MSC/Circ. 916, MSC/Circ. 1004 og MSC/Circ. 1008.	A.1/3.18	(Intet ud over de internationale instrumenter)
Forhæng, gardiner og andre ophængte vævede og uvævede materialer.	SOLAS II-2/3.40.3; FTP Code, bilag 1, Part 7.	A.1/3.19	(Intet ud over de internationale instrumenter)
Polstrede møbler.	FTP Code, bilag 1, Part 8; IMO-resolution A.652 (16).	A.1/3.20	(Intet ud over de internationale instrumenter)
Sengeudstyr.	FTP Code, bilag 1, Part 9; IMO-resolution A.688 (17).	A.1/3.21	(Intet ud over de internationale instrumenter)
Brandspjæld.	SOLAS II-2/9.4.1.1.8 og II-2/9.7.3.1.2; FTP Code, bilag 1, Part 3; IMO-resolution A.754 (18); MSC/Circ. 916.	A.1/3.22	(Intet ud over de internationale instrumenter)
Gennemføringer gennem klasse "A"-inddelinger af elektriske kabler, rør, kanaler, trunke osv.	SOLAS II-2/9.3.1; FTP Code, bilag 1, Part 3; IMO-resolution A.754 (18); MSC/Circ. 916, and MSC/Circ. 1004.	A.1/3.26	(Intet ud over de internationale instrumenter)
Gennemføringer gennem klasse "B"-inddelinger af andre rør end stål- og kobberør.	SOLAS II-2/9.3.2.1; FTP Code, bilag 1, Part 3; IMO-resolution A.754 (18); MSC/Circ. 916, and MSC/Circ. 1004.	A.1/3.27	(Intet ud over de internationale instrumenter)

Navigationsudstyr

Vareidentifikation	Relevante internationale instrumenter for fremstillings-, præstations- og prøvningskrav	EF's tekniske forskrifter, nummer angivet i bilag A.1 til direktiv 96/98/EF som ændret	USA's tekniske forskrifter
Magnetkompas.	SOLAS V/19.2.1.1; IMO-resolution A.382 (X); IMO-resolution A.694 (17); ISO 449 (1997), ISO 694 (2000), ISO 1069 (1973), ISO 2269 (1992), IEC 60945 (1996).	A.1/4.1	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.101.
Transmitterende magnetisk kursanordning (TMHD).	IMO-resolution MSC 86 (70) bilag 2; IMO-resolution A.694 (17); ISO 11606 (2000), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.2	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.102.
Gyrokompas.	IMO-resolution A.424 (XI); IMO-resolution A.694 (17); ISO 8728 (1997), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.3	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.103.
Ekkolodudstyr.	IMO-resolution A.224 (VII) som ændret ved IMO-resolution MSC74 (69), bilag 4, IMO-resolution A.694 (17); ISO 9875 (2000), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.6	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.107.
Log til måling af fart og distance (SDME).	1994 HSC Code 13.3.2; 2000 HSC Code 13.3.2; IMO-resolution A.824 (19) som ændret ved IMO-resolution MSC 96(72); IMO-resolution A.694 (17); IEC 60945 (1996), IEC 61023 (1999), IEC 61162.	A.1/4.7	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.105.
Omdrejningstæller.	IMO-resolution A.694 (17); IMO-resolution A.526 (13); IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.9	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.106.
Loran C-udstyr.	IMO-resolution A.694 (17); IMO-resolution A.818 (19); IEC 61075 (1991), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.11	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.135.

Vareidentifikation	Relevante internationale instrumenter for fremstillings-, præstations- og prøvningskrav	EF's tekniske forskrifter, nummer angivet i bilag A.1 til direktiv 96/98/EF som ændret	USA's tekniske forskrifter
Chakya-udstyr.	IMO-resolution A.694 (17); IMO-resolution A.818 (19); IEC 61075 (1991), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.12	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.136.
GPS-udstyr.	IMO-resolution A.819 (19), IMO-resolution A.694 (17); IEC 60945 (1996), IEC 61108-1 (1994), IEC 61162.	A.1/4.14	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.130.
GLONASS-udstyr.	IMO-resolution MSC 53 (66); IMO-resolution A.694 (17); IEC 61108-2 (1998), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.15	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.131.
Kurskontrollsystem. (HCS)	SOLAS V/24.1; IMO-resolution A.342 (IX); som ændret ved IMO-resolution MSC 64 (67), bilag 3; IMO-resolution A.694 (17); ISO 11674 (2000), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.16	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.110.
Automatisk radarplottefacilitet (ARPA). (Radarudstyr, der anvendes sammen med ARPA, skal have særskilte EU- og USA-certificeringer).	IMO-resolution A.823 (19); IMO-resolution A.694 (17); IEC 60872-1 (1998), IEC 61162.	A.1/4.34	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.120.
Automatisk sporfunktion (ATA). (Radarudstyr, der anvendes sammen med ATA, skal have særskilte EU- og USA-certificeringer).	IMO-resolution MSC 64(67), bilag 4, Appendix 1; IMO-resolution A.694 (17); IEC 60872-2 (1999), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.35	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.111.
Elektronisk plottefacilitet (EPA). (Radarudstyr, der anvendes sammen med EPA, skal have særskilte EU- og USA-certificeringer).	IMO-resolution MSC 64(67), bilag 4, Appendix 2; IMO-resolution A.694 (17); IEC 60872-3 (2000), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.36	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.121.
Integreret brosystem.	IMO-resolution MSC.64 (67) bilag 1; IMO-resolution A.694 (17); IEC 61209 (1999), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.28	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.140.

Vareidentifikation	Relevante internationale instrumenter for fremstillings-, præstations- og prøvningskrav	EF's tekniske forskrifter, nummer angivet i bilag A.1 til direktiv 96/98/EF som ændret	USA's tekniske forskrifter
Sort boks (Voyage Data Recorder) (VDR).	IMO-resolution A.861(20); IMO-resolution A.694 (17); IEC 61996 (2000), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.29	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.150.
Gyrokompas til højhastighedsfartøjer.	IMO-resolution A.821 (19); IMO-resolution A.694 (17); ISO 16328 (2001), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.31	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.203.
Universelt automatisk identifikationssystem (AIS).	IMO-resolution MSC.74 (69), bilag 3; IMO-resolution A.694 (17); ITU R. M. 1371-1 (10/00) IEC 61993-2 (2002), IEC 60945 (1996), IEC 61162	A.1/4.32	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.155. NB: Det er desuden nødvendigt med en radiosender for at kunne opnå U.S. Federal Communications Commissions godkendelse
Sporkontrolsystem.	IMO-resolution MSC.74 (69), bilag 2; IMO-resolution A.694 (17); IEC 62065 (2002), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.33	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.112.
Radarreflektor.	IMO-resolution A.384 (X); IEC 60945 (1996), ISO 8729 (1997).	A.1/4.39	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.160.

BILAG III

Regeludstedende myndigheder

– Det Europæiske Fællesskab

Belgien

Ministère des communications et de l'infrastructure
Administration des affaires maritimes et de la
navigation
Rue d'Arlon 104
B-1040 Bruxelles

Ministerie voor Verkeer en Infrastructuur
Bestuur voor Maritieme Zaken en Scheepvaart
Aarlenstraat 104
B-1040 Brussel

Danmark

Søfartsstyrelsen
Vermundsgade 38 C
DK-2100 København Ø

Tyskland

Bundesministerium für Verkehr,
Bau- und Wohnungswesen (BMVBW)
Invalidenstraße 44
D-10115 Berlin

Grækenland

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΑΙΑΣ
Γρ.Λαμπράκη 150
GR-185 18 Πειραιας

(Ministry of Merchant Marine
150,Gr. Lampraki str.
GR-185 18 Piraeus)

Spanien

Ministerio de Fomento
Dirección General de la Marina Mercante.
C/ Ruíz de Alarcón 1
ES-28071 Madrid

Frankrig

Le Ministère de l'équipement, du transport et du
logement
Direction des affaires maritimes et des gens de mers
3, place de Fontenoy
F-75700 Paris

Irland

Maritime Safety Division
Department of the Marine and Natural Resources
Leeson Lane
IRL-Dublin 2

Italien

Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

	Unita di Gestione del trasporto marittimo Via dell'arte, 16 I-00144 - Roma
Luxembourg	Commissariat aux affaires maritimes 26 place de la Gare L-1616 Luxembourg
Nederlandene	Ministerie van Verkeer en Waterstaat Directoraat-Generaal Goederenvervoer (DGG) Directie Transportveiligheid Nieuwe Uitleg 1, Postbus 20904 NL-2500 EX Den Haag
Østrig	Bundesministerium für Verkehr, Innovation und Technologie Oberste Schifffahrtsbehörde Abteilung II/20 Radetzkystrasse 2 A-1030 Wien
Portugal	Ministério das Obras Públicas, Transportes e Habitação Palácio Penafiel rua S. Mamede ao Caldas 21 P-1149-050 Lisboa
Finland	Liikenne- ja viestintäministeriö/ kommunikationsministeriet PO Box 235 FIN-00131 Helsinki
Sverige	Sjöfartsverket S-601 78 Norrköping
Det Forenede Kongerige	Maritime and Coastguard Agency Spring Place 105 Commercial Road UK-Southampton SO15 1EG
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	Generaldirektoratet for Energi og Transport Kontoret for sikkerhed til søs 200, rue de la Loi B-1049 Brussels

– Amerikas Forenede Stater

United States Coast Guard

Office of Design and Engineering Standards (G-MSE)

2100 Second Street S.W.

Washington DC 20593
